

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (sněmovní tisk č. 1103)

Vláda na jednání své schůze dne 31. července 2013 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 426/2011 Sb., o důchodovém spoření, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony (sněmovní tisk č. 1103), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas** a to zejména z dále uvedených důvodů.

1. Vláda je v první řadě přesvědčena, že nastavení věcných parametrů v rámci právní úpravy důchodového spoření by v zájmu jeho dlouhodobé stability měla předcházet široká odborná i politická diskuse, jejímž cílem by bylo mimo jiné nalezení všeobecného konsensu napříč celým politickým spektrem. Žádná taková diskuse k nyní posuzovanému návrhu zákona neproběhla, ostatně stejně jako v případě samotného zákona o důchodovém spoření.

2. Z věcného hlediska považuje vláda návrh zákona za nesystémový. Jeho přípravě nepředcházela žádná hloubková analýza stávajícího systému důchodového spoření, který byl zaveden s účinností od 1. ledna 2012 a který se v praxi jako celek dosud příliš neosvědčil. Vyhodnocení dopadů v důvodové zprávě k návrhu zákona je v tomto směru navíc zcela nedostačující a zřejmě i zavádějící a nepřesné. Podle názoru vlády by přijetí předloženého návrhu zákona bylo způsobilé vyvolat okamžité negativní dopady přinejmenším na státní rozpočet.

3. Předložený návrh zákona rovněž obsahuje mnohé jiné věcné i legislativně technické nedostatky, z nichž vláda příkladmo poukazuje na dále uvedené:

- úprava navržená v čl. I bodě 5 je způsobilá vyvolat výkladové nejasnosti, neboť platnost smlouvy, která byla vypovězena nebo o níž byla uzavřena dohoda o skončení, má podle § 4 odst. 5 věty druhé zákona o důchodovém spoření končit dnem zaregistrování další smlouvy o důchodovém spoření, což však při výpovědi smlouvy nebo dohody o jejím skončení podle nově navrženého § 4 odst. 9 zákona o důchodovém spoření zřejmě nepřichází v úvahu. Vztah obou ustanovení je tedy nejasný, což je o to závažnější, že takto mezerovitá právní úprava ukončení platnosti smlouvy může vést dokonce až k narušení celého systému důchodového spoření,

- úprava navržená v čl. I bodě 15, obsahující změnu § 18 odst. 1 písm. c) spočívající v zavedení nároku na starobní důchod po dobu 15 nebo 20 let, není promítnuta do § 19 odst. 3 zákona, kde je stanoveno, že na důchod podle § 18 odst. 1 písm. c) má nárok účastník „jen“ po dobu 20 let ode dne zahájení výplaty důchodu,

- pokud jde o navrženou úpravu podle čl. I bodě 18, vláda upozorňuje na zákon ze dne 3. července 2013 o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o investičních společnostech a investičních fondech a s přijetím přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vypořádání některých derivátů, který v čl. XXX bodě 17 obsahuje novelu § 101 odst. 1 zákona o důchodovém spoření, jejímž důsledkem je i přeznačení jednotlivých písmen v § 101 odst. 1 tohoto zákona, které však v nyní předloženém návrhu zákona není zohledněno.

Za nepřesný a matoucí je nutné považovat i navržený název zákona, neboť se sice navrhuje novelizovat pouze dva zákony, avšak z navrženého názvu by naopak vyplývalo, že novelizovány mají být nejméně tři zákony.